

## Ludwik Krupiński

Nauczyciel szkoły powszechnej w Szczutowie w latach 1934 – 1939  
Autor Monografii Gminy Szczutowo pow. rypińskiego.

Urodzony: 28 sierpnia 1906 r. we wsi Gutkowo, gmina Sońsk, powiat Ciechanów<sup>1</sup>. Syn Józefa i Stanisławy z domu Powiertowska. W 1928 roku otrzymał świadectwo dojrzałości w Państwowym Seminarium Nauczycielskim męskim im. Stanisława Żółkiewskiego w Mławie. W latach 1928-1929 odbył służbę wojskową w Batalionie Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 5a w Cieszynie, natomiast praktyki odbył w 13 pułku piechoty w Pułtusku. We wrześniu 1929 roku przeniesiony do rezerwy w stopniu tytularnego kaprała podchorążego rezerwy piechoty.

Od października 1929 do września 1939 roku pracował w zawodzie nauczyciela szkół powszechnych na terenie powiatu rypińskiego, kolejno: <sup>2</sup>.

W szkole powszechnej w Czerninie.: październik 1929 - sierpień 1931 r.

W szkole powszechnej w Chrostkowie.: wrzesień 1931 - sierpień 1935 r.

W szkole powszechnej w Szczutowie.: wrzesień 1935 - wrzesień 1939 r. <sup>3</sup>

W latach 1937 - 1939 r. uczestnik Państwowego Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Warszawie.

Aktywny na niwie społecznej.

Zmobilizowany w sierpniu 1939 do Wojska Polskiego. Brał udział w kampanii wrześniowej 1939. Unika niewoli. Nie wraca do miejsca swego zamieszkania i pracy w powiecie rypińskim z obawy przed zemstą miejscowych Niemców. Zamieszkał w rodzinnym Gutkowie.

W marcu 1940 roku: Zaprzysiężony w szeregi Związku Walki Zbrojnej.

Organizator zrębów konspiracji na terenie gmin: Sońsk i Ojrzeń w Obwodzie Związku Walki Zbrojnej - Armii Krajowej (dalej ZWZ-AK) Ciechanów.

Od lata 1940 wchodzi w skład tworzonego sztabu Komendy Obwodu Ciechanów ZWZ-AK, gdzie pełni różne funkcje kierownicze.

W sztabie Inspektoratu Rejonowego Ciechanów ZWZ-AK pełni funkcję adiutanta, potem szefa referatu

Od okresie sierpień – wrzesień 1942 pełni obowiązki Komendanta obwodu AK Ciechanów.

Od lutego 1943 do kwietnia 1944 jest zastępcą komendanta obwodu AK Ciechanów.

Uczestniczy aktywnie w tajnym nauczaniu. W Tajnej Organizacji Nauczycielskiej (TON ) nosi pseudonim „Zygmunt”

Kieruje łącznością Inspektoratu Rejonowego AK Ciechanów.

Od 10 kwietnia 1944 do grudnia 1944 komendant Obwodu AK Płońsk.

W Armii Krajowej awansowany do stopnia podporucznika rezerwy.

W okresie od grudnia 1944 do stycznia 1945 zastępca komendanta Inspektoratu Rejonowego Podokręg Północ, Obszar Warszawski AK, a od stycznia do marca 1945 roku Komendant Inspektoratu Rejonowego AK „BR”.

Po rozwiązaniu Armii Krajowej działał w strukturach konspiracji poakowskiej.

W konspiracji ZWZ-AK używa pseudonimów „Korwin”, „Okrzeja”, „Szczerbiec”

W marcu 1945 roku zgłosił się do Rejonowej Komendy Uzuppełnień Ciechanów, gdzie uregulował sprawy związane z wojskiem. W końcu marca 1945 roku wyjechał do Warszawy.

<sup>1</sup> Informacje pochodzą ze strony internetowej: <http://www.dws-xip.pl/PW/bio/k55.html> Serwis Polska Podziemna - Dział „Postacie”

<sup>2</sup> Informacja pochodzi ze strony internetowej: <http://www.stankiewicz.com/index.php/index.php?kat=30&sub=307>.

<sup>3</sup> (przypis autora – Z odrębnej adnotacji sporządzonej ręką Ludwika Krupińskiego zamieszczona na stronie 2 Monografii Gminy Szczutowo pow. rypińskiego wynika, że był on nauczycielem szkoły w Szczutowie w latach 1934-1939). Patrz skan str. 2 zamieszczony przy art. <http://szczutowo.com.pl/wp-content/uploads/2017/01/6.-Monografia-Gminy-Szczutowo-wg.-L.-Krupińskiego-1938-rok..pdf>

Na wniosek Zarządu Okręgu Warszawa Związku Nauczycielstwa Polskiego zostaje skierowany przez Ministerstwo Oświaty do pracy w administracji szkolnej w województwie olsztyńskim.

W okresie od lipca 1945 roku do sierpnia 1948 roku pracuje jako pełniący obowiązki inspektora szkolnego w Inspektoracie Szkolnym w Biskupicach.

Po raz pierwszy został aresztowany 3 grudnia 1946 roku, przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego Biskupiec. Był więziony w areszcie Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Olsztynie, gdzie przeszedł przesłuchania. Zwolniony z braku dowodów w dniu 28 stycznia 1947 roku.

Po raz drugi zatrzymany 28 sierpnia 1947 roku. Więziony w areszcie Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Olsztynie. Maltretowany psychicznie i fizycznie. Zwolniony 5 kwietnia 1948 roku na podstawie amnestii.

Łącznie przebywał w więzieniach urzędu bezpieczeństwa 9 miesięcy i 5 dni.

W okresie od 1 września 1948 do 31 sierpnia 1949 roku pracował w Szkole Ćwiczeń i Liceum Pedagogicznym w Olsztynie.

Z dniem 1 września 1949 roku, na własną prośbę został przeniesiony do Poznania, gdzie w okresie od 1 września 1949 roku do 31 sierpnia 1952 roku pracował jako nauczyciel w Szkole dla Pracujących Nr 1.

Jednocześnie w latach 1949 – 1952 studiował na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu na wydziale Matematyczno-Przyrodniczym biologię, uzyskując 30 czerwca 1952 roku dyplom ukończenia Studiów Wyższych I Stopnia. Następnie studiował geografię ekonomiczną. Po I semestrze z różnych względów przerwał dalsze studia w dnia 1 lutego 1953 roku.

W okresie od 1 września 1952 roku do 31 sierpnia 1953 roku pracował na stanowisku kierownika Szkoły dla Pracujących nr 2 w Poznaniu, a następnie w okresie od 1 września 1953 do 31 sierpnia 1954, pracował w Instytucie Geografii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu jako asystent. Od 1 września 1954 roku do 31 sierpnia 1956 roku pracował jako pełniący obowiązki dyrektora, potem dyrektor Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego nr 9 w Poznaniu.

Po fałszywych oskarżeniach został odwołany z dniem 1 września 1956 roku z funkcji dyrektora i przeniesiony na stanowisko nauczyciela geografii w Liceum Ogólnokształcącym nr 9. W dniu 14 czerwca 1957 roku zostaje zrehabilitowany przez Komisję Rehabilitacyjną dla nauczycieli przy Wydziale Oświaty Prezydium Wojewódzkiej rady narodowej w Poznaniu.

W okresie swej pracy w szkolnictwie po 1945 roku, ukończył w 1947 roku kurs dla inspektorów szkolnych w Łodzi, potem w 1949 roku kurs dla nauczycieli licealnych z geografii i geologii w Sopocie. Po wojnie był czynnym członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego. Prezesem koła powiatowego PSL w Biskupcu.

Zmarł w Poznaniu 15 maja 1980 roku. Pochowany na cmentarzu Junikowo w Poznaniu. Żona Genowefa z domu Rzeszotarska, nauczycielka (urodzona 1 listopada 1906 roku). Miał trzy córki Annę,(ur. 1934), Wandę (ur. 1936), Krystynę (ur. 1950).

Odznaczony:

w 1945 roku Krzyżem Walecznych

w 1962 roku Złotą Odznaką Związkową ZNP

w 1962 roku Odznaką 1000-lecia Państwa Polskiego.

Materiały zebrał i opracował

Dariusz Lazarowski